DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. ZATURDAG den 14den OCTOBER, 1826. N. 41

Getrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe Wm Lee

Het volgende is een uittreksel van het officiele berigt ingeleverd door de Commissie van onderzoek, gevestigd te St. Petersburg, ten gevolge der plaats gehad hebbende onlusten te Moskow.

"In het jaar 1816 keerden eenige jonge lieden die in de veldtogten van 1814 en 1815 gediend hadden, van buitenlandsch te St Petersburg terug, en vatteden het denkbeeld op, om in hun eigen land, geheime genootschappen te stichten, gelykvormig naar die, welke toen bestonden en mogelyk nog in Duitschland bestaan. Na verscheidene voorbereidselen was het hun gelukt om in Februarÿ van 1817 een genootschap te stichten, onder de benaming van "*de Unie van veiligheid*, of *de ware en getrouwe zonen van het land*." De aanvoerende leden waren militaire officieren van hoogen rang en verscheidene prinsen, wier barbaarsche Russische namen, men hier niet noodzakelÿk acht herhaald te worden. Proselieten werden ÿverig opgezocht en ook verkregen. Elke nieuw kandidaat tot het lidmaatschap moest vooraf zweren, om een onschendbaar geheim te houden, van alle dingen, welke aan hem mogten toevertrouwd worden, zelfs wanneer zÿne gevoelens en inzigten, niet mogten overeenstemmen met die van het genootschap, en zich te onderwerpen aan de hoogere en bestierende klasse der leden welke *Boÿars* genoemd werden. De admissie ging met vele plegtigheden gepaard.

Het doel van het genootschap was "eene hervorming van de bestaande instellingen van het keizerrÿk," en de beweegreden van de leden "eene *kwalÿk begrepene* liefde voor het land," gelÿk zÿ zulks thans met berouw verklaren. Volgens de aangenomene instellingen moesten de kandidaten opgezocht en verkregen worden onder mannen van hooge onderscheiding, zoo wel door rang als talenten; en in korten tÿd was het getal der leden zeer toegenomen. Men vormde van dit genootschap takken onder den titel van *Directien* in verscheidene plaatsen van het rÿk. Zÿ namen in overweging in hunne vergaderingen, de middelen welke strekken konden ter bevordering van het welzÿn van hun land, en ter volkomene uitvoering van alle nuttige plannen; maar er ontstond ten opzigte der dadelÿke middelen welke moesten gebezigd worden, hevige verschillen. Naderhand gaven eenigen blÿken van ontevredenheid over de inzigten en van afkeuring der wetten van het genootschap; en zÿ begonnen in hunnen ÿver te verflaauwen, waardoor het laatste oogmerk scheen vergeten te zÿn.

Eenige der aanvoerders echter hielden zich standvastig aan hun voornemen; en ontvangen hebbende, of voorgevende kondschap te hebben ontvangen dat "de keizer Alexander het voornemen zou gevat hebben om aan Polen al de door Rusland overwonnen provintien terug te geven, en inziende dat de Russen hierover ontevreden zouden zÿn en zelfs tegenstand zouden bieden, zich bedacht had om met zÿn gansche hof naar Warschaw te vertrekken, latende het land ten prooi van onlusten en regeringloosheid" maakten zÿ zich weder de gelegenheid ten nutte om de inzigten van het genootschap te rigten naar eene verandering in de toen bestaande order van zaken. Zoo ongerÿmd de bovengemelde tÿding ook was, zÿ had echter eene groote uitwerking op de leden, en het ombrengen van den keizer werd beraadslaagd als eene zaak van dringende noodzakelÿkheid. Een der leden stelde zich vrÿwillig vóór om de noodlottige taak te volbrengen; maar op vertogingen van eenigen en na eene algemeene herziening van het onderwerp, beschouwde men het plan als te vroegtÿdig en kwaad beraad, schoon het ontwerp voor zoo ver hem en zÿn gezin aanging niet verworpen werd.

Eene nieuwe organisatie van het genootschap had toen plaats. In de konstitutie werd verklaard dat men niets strÿdigs met het gouvernement in den zin had, en dat het genootschap deszelfs bezigheden in het geheim verrigtte, alleenlÿk om alle verkeerde uitleggingen van kwaadwilligheid en haat te vermÿden. De leden verdeelden zich in vier takken. De eerste had ten oogmerk; algemeene menschenliefde en weldadigheid, zoo wel publieke als private. De tweede: intellectuele en morele opvoeding, de oprigting van Semenarien en de medewerking in het onderwÿs der jeugd. Aan de leden van dezen tak was de inspectie van alle scholen opgedragen. De derde had voor deszelfs onderwerp: te waken over de regtbanken. De leden hadden zich verbonden om geene benoeming tot een regterlÿk ambt van de hand te wÿzen, hunne pligten met ÿver en naauwkeurigheid te volbrengen, alle eerlÿke personen, die bÿ de geregtshoven posten bekleeden, aanmoedigen en den genen die het vertrouwen van het gouvernement verraden aanteklagen. De leden van den vierden tak moesten zich bezig houden met de politieke huishoudkunde, zÿ moesten de nÿverheid aanmoedigen, het publiekekrediet verzekeren en alle monopolien tegengaan.

De konstitutie was echter zoodanig gemaakt, dat de directie van het genootschap en de handelingen van deszelfs vermogen in de handen der eerste stichters bleven. De namen der leden die zich bÿ het genootschap verdienstelyk gemaakt hadden waren aangeteekend in een "boek van eer" en die der leden welke uit het gezelschap verbannen werden, in een "boek van schande." De leden hadden het regt het gezelschap te verlaten, maar zÿ waren verpligt alles geheim te houden wat zÿ er in geleerd hadden. Elk lid was gehouden het vÿfentwintigste gedeelte van zÿn inkomen aan het genootschap te geven; maar men zegt dat zulks weinig nagekomen werd.

Het opperste genootschap of dat, hetwelke genoemd werd "de Centrale directie," was gevestigd te St. Petersburg, en de ondergeschikte directien waren over het gantsche rÿk verspreid.

De kommissie van onderzoek meldt dat zy volgens ingewonnen berigten vernomen heeft, schoon de bekentenissen van de aangeklaagden zulks niet bevestigden, dat men voornemen was een goedkoop dagblad daar te stellen, ten einde op het algemeene gevoelen te werken; dat er zangstukken en karakteriuren zouden in omloop gebragt worden en dat tot dit oogmerk eene lithographische pers buiten het land zoude daargesteld worden, eene drukpers in een dorp, gelegen op eenen afstand van de beide hoofdsteden.

Naderhand (volgens gissing in 1820) begon men te beraadslagen over de vorm van het gouvernement, welke best zoude geschikt zÿn voor het welzÿn van het volk en voor den toestand van Rusland. De vormen van Republiekeinsche en Monarchiale regering in overweging genomen zÿnde, bevond men eene groote meerderheid verdeeld om de Republiekeinsche vorm te kiezen. Naderhand verviel men van Monarchiale tot Republiekeinsche begrippen, schoon dat vele leden beweerd hadden, dat zoo de keizer goede wetten aan Rusland wilde geven zÿ zÿne getrouwe onderdanen en verdedigers zouden blÿven. Zoodanige debatten hadden gedurig plaats, maar de uitkomst was nimmer beslissend.

In een der zittingen stelde een der leden voor om den keizer van kant te brengen, maar dit voorstel werd door eene groote meerderheid van stemmen verworpen: door eenigen wegens een tegenzin in het voorstel zelve, door anderen wegens een twÿfel aan deszelfs staatkunde. Men nam naderhand echter het voorstel aan, doch men ondernam niet om hetzelve in uitvoer te brengen; en het genootschap ging gedeeltelÿk uit een en verviel met rasse schreden door de inactiviteit in de werkzaamheden. Verscheidene der aanvoerende leden verlieten hetzelve, en waarschÿnelÿk zouden allen derwÿze gehandeld hebben, ware het niet door de volstandigheid van een kolonel, met name Pestel, een stoute en veel invloed hebbende officier, die lang het leven en de ziel van het gezelschap was. Hÿ hield het voor eenen tÿd lang bÿeen; maar door oneenigheid en zelfs twisten onder de leden, werd ten laatste door de centrale directie aangekondigd dat het gezelschap geheel ontbonden was, zoo wel uithoofde der bestaande verschillen als uit vrees om het gouvernement in geene verdenking te brengen. Een groot getal der leden geloofde werkelyk dat het gezelschap niet langer bestond, maar de werkzame leden, blÿde zÿnde om zich bevrÿd te zien van kleinhartige broederen, reorganiseerde zich zelve in 1822.

De inzigten en handelingen van het genootschap dus hernieuwd en aangevoerd zÿnde door den bekwamen en onvermoeiden Pestel, waren doelmatiger en werkzamer dan voormaals, en hadden onmiddelÿk het omverwerpen van het keizerlÿke gouvernement ten doel. Aanvangkelÿk (in het einde van 1824) hield men zich bezig maatregels te beramen, om zich te verzekeren van verscheidene regimenten van het leger, om een plan van het gouvernement te vormen &c. Toen was alles rÿp voor de onderneming, welke was te beginnen met het vermoorden van den keizer, op eene verwachte inspectie van de troepen; daar echter de inspectie geene plaats had, heeft men den aanslag noodzakelÿk moeten opschorten.

Verscheidene der leden wankelden in hun voornemen en in hunne gevoelens; en zÿ waren zoo besluiteloos, dat Pestel, de eenige standvastige individu onder hen, verpligt was te besluiten, om de uitvoering van het plan tot in 1826 uittestellen, in welken tÿd eene algemeene vergadering der voornaamste leden zoude plaats gehad hebben ter beraming van andere maatregels. De dood van Alexander gaf aanleiding tot nieuwe beraadslagingen in het genootschap; en zoo wankelend waren hunne ontworpene plannen; dat zy niets stelligs konden besluiten. tot het voorgevallene op den 26sten December, waardoor hunne verrigtingen ontdekt werden, arresten en gevangenneming plaats hadden en de geheele ontbinding van het genootschap er op volgde.

In het vorengemelde berigt vindt men een breedvoerig verhaal wegens de schikkingen welke gemaakt waren, ter opvolging, na dat men den keizer en keizerlÿke familie zou vermoord hebben; maar dit verhaal is

niet genoegzaam belangryk om by het reeds medegedeelde berigt nopens den oorsprong en voortgang van de *Unie van veiligheid* en derzelver behulpzame deelgenooten, gevoegd te worden.

Ten opzigte der naauwkeurigheid van de opgegevene byzonderheden, zullen de lezers voor zich zelven moeten beoordeelen, daar dezelven gegeven worden door personen welke in de zaak gewikkeld waren, en door middel van eene keizerlyke kommissie. Het is echter doelmatig hierby aantemerken, dat het gansche berigt den schyn heeft van matigheid en opregtheid.

Het is verwonderenswaardig dat dit genootschap zoo uitgestrekt in deszelfs ramifikatien, en betwelke in deszelfs midden zoo vele bekwame mannen geteld en zoo langen tyd bestaan had zonder ontdekt te worden, dat het zich niet eerder en gelukkiger kon ontwikkeld en deszelfs invloed geoefend hebben.—(*Amer. Cour.*)

UITTREKSELS VAN AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Nieuw York, Sept. 9.

Griekenland.—De aartsbisschop van Patras, Germanos, de graaf Metaxas en personen van den grootsten invloed, welke de omwenteling van de Helleniers bestierd hebben, zyn thans aan het hoofd van het Grieksche gouvernement.

Kolonel Fabvier heeft eene *carte blanche* om te handelen zoo als hy best geschikt denkt ten nutte van het publick. Men heeft hem 30,000 piasters toegeschikt voor de soldyen van zyn regiment; kleedingstukken voor hetzelve zyn reeds door de Grieksche kommitté te Parys aangeschaft geworden.

Te Londen op den 26sten July was het gerucht verspreid, op gezag van een Griekesch zee officier, komende over land van Hydra, zynde de brenger van depechen voor de Grieksche kommitté, dat Tripolitza stormenderhand hernomen is op de Turken, waarby de Egyptenaren een groot verlies in manschappen geleden hebben. Admiraal Miaulis heeft twee Turksche fregatten in de Dardanellen vernield.

De officier berigt verder dat sedert de daarstelling van het nieuwe gouvernement, de zaken eene gunstige keer genomen hebben; dat admiraal Miaulis op Lord Cochrane met ongeduld wacht, om zich en zyne vloot met hem te vereenigen, wier verschyning veel vreugde verwekt heeft; en de Grieken hebben besloten om te overwinnen of te sterven.

Brieven van Smyrna van den 22sten Juny melden dat verscheidene schepen welke van de Dardanellen aangekomen waren, berigt hebben dat duizenden van lyken in de zee van Marmora gezien waren, welke men veronderstelde er in geworpen te zyn ten gevolge der omwenteling van de Janissaren.

Twee vaartuigen geladen met kanonnen en steenkolen zyn te Smyrna aangekomen met de tyding dat Lord Cochrane spoedig te verwachten is. De Grieksche vloot, bestaande uit 120 vaartuigen is thans gedetermineerd om den vyand, waar zy hem ook mogt treffen, aantevallen. De fortressen van Athene, Napoli di Romania, Corinthe en Napoli di Malvoisie zyn voor den tyd van een jaar gevictualieerd; en de oude Nathao, de godvruchtigste man onder onze burgers, wendt alle pogingen aan, om Corcutta voor drie jaren lang met levensmiddelen te voorzien. Veertig kanonniers, de overgeblevene by de verwoesting van Missolonghi zyn bestemd, volgens het bevel van het gouvernement, om by het garnisoen te Bozzi te dienen onder het bevel van Mitros Deligeorgopoulo, die benoemd is tot bevelhebber over gemelde fortres De voornoemde Mitros was de gene die over de kanonniers te Missolonghi bevel gevoerd had.

De Kourier van den 2den Augustus behelst eene proklamatie van het provisioneele gouvernement van Griekenland tegen zeeroovery. Het verklaart onder andere zaken dat geen Grieksch vaartuig, betwelke geen gedeelte uitmaakt van de Grieksche vloot, zal vermogen een vlag van oorlog te voeren; of in de Grieksche en de aangrenzende zeeën te kruizen. Na de afkondiging van de gemelde proklamatie, zullen alle vaartuigen als zeeroovers schepen aangemerkt worden welke niet tot de vloot behoorende, bevonden mogten worden als kapers te kruizen, alle vaartuigen welke schoon tot de vloot behoorende geene geregelde lettre de marque mogten hebben, alle kleine gewapende vaartuigen, welke varen onder den naam van mistieken &c."

Een gedeelte der vloot van den Pacha is onlangs te Alexandrie aangekomen.

De admiraal Rigny, kommanderende het Fransche eskader in de Levant, heeft een berigt gegeven wegens het prysmaken door hem van 14 roovers vaartuigen op het eiland van Ægina. Op het tydstip dat hy in het gezigt van de stad kwam met twee fregatten en eene schoener, bespeurde hy onverwachts den dapperen zeeheld Canaris bezig met een aantal zeeroovers; hy wilde een hunner vaartuigen in den brand steken. De roovers vluchten terstond weg en Canaris kwam aan boord van de Fransche schepen, om zynen dank te betuigen voor het redden van zyn leven. Verscheidene roovers vaartuigen werden op de stapels verbrand door behulp van de inwoners.

Het schip van de Oost Indische Kompagnie, betwelke in een 74tiger ter beschikking van Lord Cochrane veranderd was, is met eene volkomene uitrusting vertrokken en heeft een zeker getal vrywilligers aan boord. Men meldt dat de krygsmagt van Lord Cochrane gedurende de reize zal vermeerderd worden. De stoombooten waren by derzelver vertrek niet gewapend geworden met mortieren en houwitzers; maar zy zyn zeer sterk gebouwd.

De Oostenryksche Waarnemer spreekt van eenen gecombineerden aanval door Redschid en Omer Pacha tegen Thebes en Athene, wier inwoners naar Salamis zouden gevlucht zyn. Kolonel Fabvier is thans te Paros.

Men spreekt van niets anders in den Archipel dan van de aankomst van Lord Cochrane en van zyne schepen en stoombooten. De plenipotentarien van de Porte zyn op den 3den July over den Donau getrokken, bestemd naar Ankerman.

Spanje.—Naar luid van brieven uit Madrid van den 17den July, heeft de policie begonnen de Franschen weg te zenden die met den Heer Ouvrard gekomen waren en die niet langer by de Fransche krygsmagt aldaar behoorden; en men zegt dat zulks geschied is op verzoek van den Franschen militairen intendent.

Brieven van Badajoz melden dat eene menigte menschen naar Portugal vertrokken waren, waaronder zelfs officieren zyn. Er zyn orders gegeven geworden, om geene paspoorten voor vreemde landen te verleenen, ongetwyfeld uit vreeze dat men onder de nieuwe order van zaken in Portugal, de wyk aldaar niet zou zoeken.

Op den 17den heeft men te Madrid het berigt ontvangen dat de konstitutie van Portugal 4 dagen te voren was afgekondigd en met veel vreugde betoonigen ontvangen geworden. Dit berigt heeft den vrees opgewekt, waarin het gouvernement verkeerd had sedert dat het voornemen van Don Pedro bekend was. Alles bleef echter rustig in de hoofdstad; dank zy de policie die voorzorgen genomen hebbende, vele personen gearresteerd heeft, onder anderen twee vreemdelingen.

La Plata en Brazilie.—Met de aankomst van kapitein Clark, in 48 dagen overtogt van Rio Janeiro, verneemt men dat het Patriotsche eskader geblokkeerd was in de binnen Balize door de Braziliaansche vloot, gestationeerd in twee linien, waarvan de buitenste uit zes fregatten bestaat. De blokkade was zoo naauw dat geen schip er door kon, en verscheidene Britsche en Amerikaansche vaartuigen zyn genomen geworden, in hunne onderneming om door te komen.

Een Braziliaansche fregat lag op stapel en zal welhaast afloopen.

Een Portugeesch linie schip, voerende 84 stukken geschut, is van Lissabon te Rio aangekomen, hebbende zes millioenen ponden sterling in goud met al de edelgesteenten van de kroon aan boord. De Infant van Portugal is mede in dit schip aangekomen, om zyne hulde aan Don Pedro te bewyzen.

Portugal—Alles blyft rustig in dat land en een nieuw ministerie is benoemd geworden.

Na verloop van weinige dagen na de aankomst van Sir Charles Stuart, ging hy naar het paleis van de koningin moeder om haar zyne hulde aantebieden; maar zy weigerde hem te ontvangen. Hy heeft belangryke zaken te Lissabon te verrigten, en Sir W. A'Court die naar Madrid staat terug te keren zal den titel voeren van buitengewoon ambassadeur en "bemiddelaar van zyne Brittanische majesteit tusschen de twee gouvernementen van het schiereiland.

Een der laatste Parysche nieuwspapieren meldt dat de konstitutie van Don Pedro verschillende uitduidingen te weeg brengt onder de Gazetten van Europa.—De monarchiale papieren keuren dezelve af en die onder het ministeriele bestuur ondernemen om dezelve, schoon met eenig vrees, te verontschuldigen of zelfs te verdedigen; terwyl schryvers die zich niet door partyzucht laten wegslepen dezelve beschouwen als een model voor beide.—"De duidelykste en onmiddelykste uitwerking van dit charter" vervolgt de uitgever, "zal waarschynelyk strekken om de gansche bevolking van het schiereiland optewekken, om het werk van onze ministers te verwoesten en waarschynelyk om Engeland de arbiter van Spanje te maken; Engeland, die om in het bezit te geraken van zoodanige bescherming, verpligt was om geen geld, geene soldaten, geene krygs en mondbehoeftens te verteren."

Mengelingen.—Een Brusselsch nieuwspapier meldt dat het waarheid is, dat de Ridders van St. John van Jerusalem alle pogingen aanwenden om zich te herstellen, en een korps voor de Grieken opterigten. Het is wel mogelyk dat zy hulp zullen erlangen van het Fransche gouvernement, want twee van de Fransche ministers zyn Ridders van die orde.

De gewezene koning Joseph Napoleon, heeft verlof gevraagd en bekomen om in de domeinen van den koning der Nederlanden te resideren.

De Liverpool Kourier meldt "een agent van Joseph Bonaparte is reeds in onderhandeling wegens de huur van een zeer groot huis, waar zyne personaadje denkt intrek te nemen by zyne aankomst te Brussel. Men denkt dat hy spoedig zal aankomen; en dat hy veel pracht zal ten toon stellen."

Eene geregelde korrespondentie door middel van pakketten zal daargesteld worden tusschen Engeland en Hayti.

De koning en de koningin van Spanje zyn gevallen in eene soort van val, op den weg naar Sacedon, waar een uitstek gemaakt was om den gemeenen weg te onderschragen die mede ingestort is. Twintig personen van het gevolg zyn beschadigd geworden en verscheidene muilezels omgekomen.

Men heeft vertrouwelyk berigt dat de Oostenryksche ambassadeur te Madrid aan de *corps diplomatique* verklaard had, dat het besluit van den keizer was, om niet toetestemmen in de daarstelling van de nieuwe Portugesche konstitutie.

Uittreksel eens briefs van Puerto Cabello te Nieuw York ontvangen.

"Paez heeft Caracas verlaten om zich naar de vlakte van de Apure te begeven, met welk oogmerk, dit is niet bekend; echter blyven de zaken nog stil. Wy hebben geene klagten te doen uitgezonderd over het volkomene gebrek aan vertrouwen in den handel en de schaarschheid van geld.—Drie dagen geleden kreeg de ontvanger van de geregtigheden in deze plaats een bevel, inhoudende dat alle geregtigheden gedurende vier maanden in kontant geld betaald moesten worden, voor dat de goederen uit 'slands pakhuizen geleverd konden worden. Eenige dagen geleden is Z. B. M.'s schip David, van 46 stukken geschut, van Barbados alhier aangekomen—Ik begryp dat hetzelve bevel heeft om zoo lang te blyven als de Engelsche kooplieden deszelfs tegenwoordigheid noodzakelyk achten. De Amerikanen zyn hierover zeer verwonderd en ik denk met bedaardheid over de schynbare onverschilligheid van ons gouvernement; ik dacht zekerlyk dat wy reeds sedert lang door een van onze oorlogschepen bezocht zouden geworden zyn. De kooplieden hebben eene byeenkomst gehad wegens het laatste bevel voor de betaling van alle geregtigheden in kontant geld; zy hebben geprotesteerd [of lia-

ver geremonstreerd] tegen de maatregelen en de besluiten welke uitgevaardigd zÿn door generaal Paez ; wat de uitkomst hiervan moge zÿo, weet ik nog niet."

VLAGGEN DER ZUID AMERIKAANSCHE STATEN.

Vlag van Opper Peru of Bolivia.—De grondkleuren zÿn donker rood, aan elke zÿde twee groene verticale strepen, elk een voet lang ; in het midden van den rooden grond vÿf kroonen, gevlochten met olÿven en laurieren, hebbende elk een gouden ster in het middelpunt, vier van deze kroonen maken eene vierkante gedaante uit en de vÿfde is in het midden geplaatst. De kleine vlag van het gemeenebest verschilt slechts door één kroon in het middelpunt in plaats van vÿf te hebben.

Van Neder Peru.—Twee horizontale strepen, de opperste van dezelve is wit, en de onderste donker rood.

Van Chili—Een opper horizontale streep, in twee deelen verdeeld, de eerste blaauw, met eene witte ster in het midden, de tweede wit, en een onder horizontale streep geheel rood.

Van Colombia.—Drie horizontale strepen, de opperste is geel, de in het midden blaauw en de onderste rood.

Van Guatimala.—Drie horizontale strepen, de opperste en onderste zÿn blaauw, en de middelste wit.

Van Buenos Ayres.—Drie horizontale strepen, de opperste en onderste van dezelve zÿn blaauw, en de middelste wit, met eene zon er in.

Van Mexiko—Drie onderscheidene strepen : de opperste groen, de middelste wit en de onderste rood.

Van Paraguay.—Twee horizontale strepen, de opperste blaauw en de onderste geel.

Van Haÿti—Twee horizontale strepen, de opperste blaauw en de andere rood.

Van Brazilien.—Een geel gekleurd parallelogram gevormd in een groen vierkant, de keizerlÿke kroon omringd door 19 sterren(beduidende de 19 provincien) geplaatst in het midden van het parallelogram.

Secretary van den Raad van Policie, den 13den October 1826.

DE Commissie uit den Ed. Achtbaren Raad van Policie dezes Eilands tot het aanhooren der bezwaren van alle belasting schuldigen of andere personen die eenige regten of gelden hoe ook genaamd aan de Koloniale Kas verschuldigd zyn, zal tot dat einde op aanstaanden Woensdag den 18den dezer, van des voormiddags elf tot des namiddags een ure, zitting houden in de Raad Zaal op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam.

De Secretaris van den Raad voornoemd,

W. PRINCE.

Fiscaal's Kantoor, den 13den October 1826.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 23 oncen voor een Reaal ; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK GORSIRA. Tweede Klerk.

Lÿst der sedert den 6den tot den 13den dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

N Croon jr.	A E Parker
J N Cabrera	

Curaçao den 13den October 1826.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—OCTOBER

7. golet	Union Filantropica, Casseres,	Coro
9 bark	Maria Manuela, Fernandez,	dito
brik	Jane Eliza, Eekelden,	St. Thomas
12. golet	Favorite, Masconje,	La Guayra
——	Alpha, Avery,	New York
bark	Eendragt, Leclé,	Aruba

UITGEKLAARD—OCTOBER

7. brik	Catharina, Ames,	Hamburg
9. falucu	Experiment, Graval,	St. Domingo
10. golet	Dos Amigos, Gonzales,	Coro
11. ——	Maria, Sicard,	La Guayra
12. bark	Maria Manuela, Fernandes.	Coro
brik	Fanny, Davis,	Maracaybo
13. golet	Union Frantropica, Casseres,	Coro

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 15aen October ten 9 ure.

Predikdienst door Ds. G. B. Bosch.

Z. M.'s brik de Valk, gekommandeerd door den kapitein luitenant Van Es, vertrok op laatstleden Zondag naar La Guayra.

In de kourant van Maracaÿbo, 'el Tribun' van den 17den September, vinden wÿ het antwoord van den Vice President Santander op het addres van het gouvernement van Maracaÿbo, wegens het verzoek van de Municipaliteit en het volk om de nationale conventie te vervroegen. Hetzelve bebelst hoofdzakelÿk een bevel van den Vice President aan den Intendent, "om voor alles te zorgen dat de rust niet verstoord en de éénheid der Republiek niet verbroken worde, om dat zoodanige maatregels een noodlottigen slag zouden geven aan ons toekomend geluk."

FROM THE 'EL COLOMBIANO.'

Caracas, October 4.

His Excellency General Paez arrived in this city on the 28th ultimo, from a tour through the provinces of the Apure. General Pedro Briseño Mendez our late Minister at the Panama Congress, arrived the day previous from Bogota.

The British mail boat which arrived at La Guayra on the 30th ultimo, brings intelligence from England to the 21st of August. On that date, the Colombian vales were at 32 per cent., and those of Mexico at 42, being a reduction in the former of three per cent. since our last advices.

BRAZIL AND PORTUGAL.

From the advices received at this port by the Sylph, inserted in yesterday's American, we know that the emperor Don Pedro has at length made his election ; two crowns, it will be remembered, were tendered to his acceptance—the Brazilian crown, which he at present wears, and the one which decorated the temples of his father, the late king of Portugal. Don Miguel, the brother of the Brazilian monarch, stand close in the line of succession ; and the emperor, to shew his love for the place of his nativity, has agreed to supply his brother with a wife, and the country with a constitution. He has declared his own daughter, now about *ten years old*, the queen of Portugal, and it is said that he has also written to his brother to assume the crown and sceptre, the constitution and the wife. Under this curious, if not ominous state of things does the throne of Portugal remain. It is highly probable that some of the great powers of Europe will be induced to interpose in the settlement of the sovereignty. They may conceive that they have as much right to determine who shall be the monarch of the country, who shall be the queen, and by what constitution the people shall be governed, as the king who renounces the sceptre. Nor is it at all improbable that the Portuguese may themselves become testive under such a disposition of the royal authority. The English influence at the court of Portugal has been very strong, and the French influence in the Spanish Peninsula is much stronger. It would require but a confederacy or union of sentiment between those two powers to incorporate the two kingdoms into one, and to place the sceptre in some other hand, than those of Don Miguel or of Don Ferdinand. Whether any ideas of this kind are entertained, is more than we can answer for—they are at least probable. France is evidently tired of garrisoning the fortresses of Spain to preserve Ferdinand from the royalty of his own subjects, and Great Britain, which has acted so prominent a part in the preservation of the Portuguese sovereignty, must be naturally anxious to see this question settled on a permanent foundation. The recognition of the South American Republics by Spain, can never be anticipated while Ferdinand holds the sceptre, and that question becomes hourly too important to the repose and to the future policy of Europe, to be left thus at loose ends. Portugal has already recognised the independence of Brazil, and this recognition by the mother country, affords a precedent that Spain will be sooner or later compelled to follow. France has been only awaiting the Spanish recognition of South American independence, to do herself the same act. These are surely considerations of sufficient magnitude to induce the Courts both of England and France to settle the sovereignty not only of Portugal but of the Spanish peninsula also.—*Baltimore American*

The United States ship "Cyane" sailed from Buenos Ayres on the 20th of April, and from Monte Video on the first of May. Admiral Brown of the Buenos Ayrean squadron had made an attack upon the Brazilian frigate *Imperatrice* of 60 guns and 500 men, lying in the harbour of Monte Video. By taking an advantageous position under her stern, he succeeded in cutting her to pieces, and came off with but little damage to his squadron. The commander of the Brazilian ship and 100 of her men, were killed in the action. The Brazilian blockading squadron in the La Plata, consisted of thirty five sail of vessels, frigates, sloops of war, gun brigs, &c.

There was no prospect of the termination of hostilities between Buenos Ayres and Brazil.

The English frigate "Briton" arrived at Rio from Callao, on the 23d May, having on board General Rodil, as also a large quantity of specie.

Extract from Mr. Anderson's Mission to Sumatra.

"Scarcely any part of the habitable globe surpasses the east coast of Sumatra, in the variety and value of its natural productions. The following may be enumerated as the principal articles of export commerce : gold, camphor, ivory, wax, black and white pepper, benjamin, cinnamon, gambio, rattans, sulphur, tobacco, lignum, aloes, dye woods, ebony, a vast variety of ship timber, the Iju rope for cables, fish roes, sharks skins, canes, mats, pulse of various sorts, rice, dragons' blood, silk cloths, and horses. Besides these, are many articles of minor value, principally for the consumption of the inhabitants.

"Mr. A. mentions an alligator of such prodigious size, that his back, when a little out of the water, resembles a large rock ! He is constantly near the same spot, and is fed upon the entrails of the skate fish. The Malays call him to his meals, and declare him to be perfectly harmless, so much so, that his feeders pat his head with their hands ; he will not allow any other alligator to approach the place, on which account the Malays almost worship him."

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, Sept. 9.

Commodore Porter.—From Mexico, we learn, says the National Intelligencer, that Commodore Porter was about to take command of the Naval force at Vera Cruz, apartments having been provided for him, to guard against the diseases of the shore, in the Castle of St. John de Ulloa, where it is as healthy as it could be on board ship, until the marine shall be made ready for sea.

The reception of Commodore Porter at the seat of government of Mexico has been of the most satisfactory nature. The emoluments of his station are less than reported, but still considerable, say $5,400 per annum. The government, moreover, understanding that, in entering the Mexican service, Com. P. relinquished, of course, an old claim which he had upon the Consulado of Havana, agreed to apply to the government of Vera Cruz to place him in possession of a large tract of land on the fine river of Guasacualco. The government of Vera Cruz has agreed to cede to the Commodore eleven leagues square in the richest and most beautiful part of the State. The tract contains about half a million of acres, and the route to the Pacific, for the establishment of which a decree has recently been made, will pass through it.

Turkey—The *Austrian Observer* declares, that the Grand Seignior has announced his intention to make important changes in the administration of his states, by altering taxes, &c. The editor thinks there is no danger of an insurrection among the Janissaries in the provinces where they are scattered. Those of Adrianople, Widdin, Rotchuk, Silistria, Ibrail, &c. have already submitted to the governours of those places. As a precautionary measure, however, the Sultan has ordered immense barracks to be constructed in the plains of Dawond Pacha, near the walls of Constantinople, on the road to Adrianople, & the work is progressing with rapidity, and will be done in 40 days. They are under the inspection of Bostanghi bachi, who commands 300 men employed to watch the approaches to the capital.

The great artillery barracks, above the Pera quarter, are also to be enlarged, and the pages' palace to be occupied by a pacha. These measures show that the Sultan has some apprehension of a coup de main by the Janissaries, and also distrusts a little the Yamak garrisons of the castles on the Bosphorus. Five Yamaks have already been strangled in those castles, and thirty more send to Constantinople, where they under went the same fate. The corps of Popschis is to be re organized. A vast manufactory of arms is to be established. Seven Pachas are to have the government of different parts of the capital & environs ; among whom are Osmar and Kutchuk Mehemet. Pera is to have a garrison of regular troops, and the foreign legions are to exchange their yassackchis for a guard of honour, to be relieved in the military manner every 24 hours.

A movement among the Janissaries at Adrianople, on the 15th of June, was easily put down.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, Sept. 4.

A proposition appears in the Mexican papers, by *F. de Paula Tamariz*, to establish a commercial company, to trade to Asia and the Pacific, under the name of "The Asiatic Mexican company." and Monterrey, the capital of upper California, is mentioned as the best situation for the promotion of the objects of the company.

For the half year ending June 1825, the regular return of bankruptcies in England was 429, but for the same period in 1826, they were 1827.

Extract of a letter from an American gentleman to the editor of the Boston Patriot, dated.

"*Villa da Praya St Jago, July* 25, 1826

"I have nothing particularly new to add — the ship Shamrock capt. D. Mc Gregor, of Beverly, sailed on the 15th inst. for Rio de Janeiro, with a deputation from the Islands to kiss his Imperial Majesty's hand. It is rumoured that the deputation are instructed to offer to his imperial majesty, Don Pedro, the government of this province on certain conditions.

It is reported that lord Cochrane has been assured by the British government, that it would not concern itself with his proceedings, if he did not enter an English port.

The accounts from Constantinople are still of a doubtful character. The city presented a scene of devastation; all the palaces of the grandees have been pillaged. The Sultan was encamped under the protection of the banner of the Prophet, surrounded by his partizans. The firm conduct of the Sultan has induced many of his former opponents to make common cause with him; but it is still admitted even by those most anxious for his success, that no certain opinion can as yet be formed concerning the ultimate result of the bold measures which he has taken.

In the commencement of the struggle, none of the foreign, but the English ambassador, could procure a courier to convey the intelligence of the insurrection to their respective governments. It is added that 5 000 Janissaries have fallen by the hands of the *bostandgis*. In the mean time, it appears by the accounts from Corfu that the insurrection spirit has extended itself to Albania, and even to the Mahometan inhabitants occupying the lofty chain of Pindus, &c., but this revolt could have no connexion with that of Constantinople. The Turks of Castoria, it appears, were so enraged at the intelligence, that they murdered the archbishop and a great number of peaceable Christians, demolished and burnt the churches, attacked and destroyed San Marino, and, after being defeated by the Christians, they turned their rage against the town of Anasslitza, which they burnt, as well as several Turkish villages in that country. Similar accounts are given from Ochrida and Scodra.

From the Liverpool Albion, July 24.

The aspect of things in the manufacturing districts continues gloomy. Nor can we flatter ourselves, that there will be an early improvement in the condition of the country. The distress among the artisans in the interior is unabated; and it is, we fear, likely to increase.— Several extensive manufacturers have, it is stated, resolved to limit the time of their workmen to only four days in the week, in consequence of the demand for goods being almost entirely suspended. When trade is in the depressed state which this fact indicates, it is not possible, that the thousands of industrious men who have, for several months past, been out of work, can obtain employment to enable them to provide for their own wants and those of their families. The prospect, it must be confessed, is sufficiently discouraging. The bounty of the benevolent and humane has done much to mitigate the sufferings of the unfortunate poor; but experience has demonstrated, that private charity is perfectly inadequate to supply the necessities of all who are at present pining under horrors little short of those of destitution. Government, we are assured, are anxious to do all in their power to mitigate the sufferings of the poor; but the evil under which the country is laboring, is one which we fear "neither kings nor governments can cure."— Ministers cannot give an impetus to commerce, or revive trade, or impart motion to the looms: and until commerce is quickened, trade revived, and the looms are once more in motion, the present unexampled distress in the manufacturing districts cannot undergo any sensible diminution.

September 5.

Latest from Europe — Most of the persons arrested at St. Petersburg, appeared to have made sufficient atonement for their fault by the imprisonment they had already suffered, many of them appearing in public at perfect liberty.

At Constantinople in order to keep the people in the favorable temper they had previously manifested, the Sultan had caused the price of provisions to be reduced one half, accusing the Janissaries of having made them dear.

His Majesty's frigate Sybille, had suffered considerably in men and officers (48 men and 2 lieutenants killed and wounded) in an attack upon a piratical fleet near Candia.

The king of Spain was said to have shown marked displeasure on receiving the intelligence of the course about to be pursued by the emperor Don Pedro, with regard to Portugal. All the ambassadors were invited to the palace and told that a deadly blow had been aimed at the king and royal family of Spain by the constitution conferred on Portugal. He feared the *Liberalist* party in Spain might attempt similar schemes and even suggested, according to one account, that the European powers ought not to acknowledge the existence of any such government in Portugal; adding that for his own part, he protested most solemnly against every step of the proceedings. The king kept the palace in confusion throughout that day, and on the next a Council was assembled, during which the Police Minister opposed the suspension of the king's intended journey and is reported to have said that he would answer for the safety of Madrid with his head.

September 6.

Colombia — This young republic is in trouble if not in danger; and from what we learn respecting its trade, commerce, finances, public credit, political systems, customs, usages, and public tranquility, unless the fortunate arm, so often stretched forth in its support, is immediately presented for its defence, anarchy and confusion will follow. We have before us a letter from an intelligent person in Colombia, from which we make the following extract:

"You wish to know our opinion of the state of things in this country; it is a question which demands a candid and definite answer. We can only say that ours and the general opinion of the political state of the country is '*bad*'; the pecuniary distress is great, the taxes have been considerably augmented, and they talk of levying contributions; the troops are not paid; and they have deducted one third from the pay of the officers. They have also committed a great breech of confidence in stopping the payment of the fourth documents, (certificates receivable for duties) which event has created great discontent. Representations against this proceeding have been transmitted to Bogota, both from British as well as native merchants, though we expect no favourable results from those remonstrances. In fact, affairs at the capital appear in great disorder. There is no doubt that Spanish influence still exists. The friars have shown a rebellious spirit lately against foreigners—they wish to make the people believe that the earthquakes are occasioned by the number of heretics in the city. By the last post, we received intelligence of the murder of Mr Fadger, the American consul, and that the British consul had been stoned, or otherwise insulted, while driving out with his wife in their carriage. Some few of the friars have been charged with having distributed poignards among the populace for the purpose of destroying all the foreigners."

This is, indeed, a melancholy picture of the state of a young republic, which has just burst asunder the chains of foreign despotism — but we fear the picture is a true one.

The government of Colombia commenced under the most extravagant auspicies—a great army—a strong navy, and all the power and paraphernalia of an old and rich country, the expenditures far exceeding the revenue, and consequently the embarrassments of heavy loans, the interest alone on which is not paid. Economy and prudence are virtues as necessary in governments as in individuals.

The influence of the Church is fatal to local tranquility. Friars are as unnecessary as nuns they are all mischievous characters, and are only useful between the handles of a plough.

The unfortunate state of political relations is, however, of more importance than local troubles. The conduct of gen. Paez is every where censured, and his attempt to divide the republic is traiterous in the extreme. Great as his services have been, and great as his military talents are admitted to be, no republican on the American continent can approve his course—disguise it in any shape—gloss it under any colour.

Much speculation is afloat as to the course which Bolivar will pursue on his return to Colombia. Some believe that the popularity of gen. Paez in Venezuela will induce Bolivar to join him, or at least to conciliate him, but Bolivar is himself a Venezuelian and the idol of that district, besides he has a higher character at stake—his services—his patriotism—his principles—his oath. He cannot sanction rebellion. In his letter of congratulation to the first congress of 1822 he says:—

"The liberating army of the south present through me to the General Congress the glorious laurels which it has gathered in the fields of battle of Yaguachi, Bombona, Riobamba Pichincha, and Pasto. On my part, *faithful to my oath to obey the fundamental law of the Republic, I reiterate a second time* to the Legislature of Colombia *my first promise* TO DIE SWORD IN HAND, AT THE HEAD OF THE ARMY OF COLOMBIA, *before I will allow the bond of union to be trampled upon which has presented to the world a nation composed of Venezuela and New Granada. The Constitution of Colombia* IS SACRED FOR TEN YEARS; IT SHALL NOT BE VIOLATED WITH IMPUNITY SO LONG AS BLOOD RUNS IN MY VEINS, AND THE LIBERATORS ARE UNDER MY COMMAND."

The course which Bolivar will pursue, cannot be doubtful. It is time, however, that he should be on his own native soil and heal the wounds of Colombia. The *Gaceta de Colombia* says:

"Colombia mourns the mortal wound which some of her sons has inflicted on her, on the 30th of April at Valencia; she mourns for the violation of her laws, for this blow at her reputation, for the misfortune in which it has involved her; she mourns, and will incessantly mourn for this treason on the part of those who had promised her fidelity and obedience. But national opinion shall have its revenge, and the tears of our country shall cease to flow."

September 7.

The Fire Eaters Exposed — We have before published a short account from a London paper, respecting the wonderful incombustibility of a man, M. Chabert, who has recently exhibited himself in the British metropolis — and we this day publish a more particular account of the exhibition from another London paper. The Londoners are evidently astonished at the feats of M. Chabert, and puzzled to account for this apparent faculty of enduring the most intense heat without injury — but the following extract from an old German publication, will throw some *light* upon the *heat!* — *Essex Register.*

"*Berlin, Feb.* 1812 — The experiments made on the pretended incombustibility of the human body, by Mr. Bernard Hey, have been attended with great success. The means employed for the purpose he reduces to six.

1. A liquor, composed of half a pound of alum, four ounces of vitriolic acid, and two pounds of water, with which the hair, the arms, thighs and feet, must be impregnated during several days, and which will enable them to support a red hot fire.

2. He takes a mass resembling lead, melts it, pours it into a kettle, and treads it under foot until it becomes cold. This is all a deception; the metal is a composition, which melts at the heat of boiling water, and which is therefore not very warm in a state of fusion.

3. He puts Province oil in a metal vase over a fire, and swallows it at the moment it appears to be boiling. But the fact is, that the oil is mixed with water; the water begins to boil and make a noise, but at the same time separates from the oil, which continues cold enough to be swallowed without danger.

4. The art of putting a lighted torch of pitch into the mouth, is explained in this way. The breath is blown strongly, so as to put out the torch, while the saliva, collected in abundance on the lips, prevents the pitch from sticking.

5. To take burning sealing wax on the tongue, a great quantity of saliva is collected on the tongue. When the wax falls it is soon extinguished, and the saliva, thus suddenly dried, presents the appearance of little pimples.

6. Mr. Hay has made the model of an oven, in which a man may remain alive for a long time, without injury, while the flames are coming out of the top, and even in the inside a leg of mutton or veal is roasting. The fire and the heat are made to pass on one side by lateral channels."

Manners in the West — The following we extract from an Ohio paper. The editor calls it "a true story." The dialogue is pithy and pointed. Nothing useless, nothing redundant. We expect to have the *catastrophe* by the next mail. There is a "conclusion" to which these western interlocutions generally "come at last." Then the newspapers will begin to talk about "amiable unfortunate"—"child of sorrow" &c. &c. &c.

"In a neighbouring county, a widower who had acted the part of a brute and a tyrant to his wife, went, shortly after the demise of his spouse, to pay his respects to a buxom widow, who, like her suitor, had not the best reputation for suavity of manners and meekness of temper. The following dialogue ensued:

He — Well, Madam, I am come to *see you*.

She — Well, you may just clear out again, for I'll have nothing to do with you. You needn't think to get *me*. You abused and whipt your first wife—and I know what kind of a fellow you are.

He — Yes, I did, and if I had you, I'd make you *toe the trig* — I'd give you a d——d thrashing every time you deserved it.

Strange as it may appear, they were united in the "blissful bands of matrimony" in three days afterwards!

"Was ever woman in this humour woo'd?
"Was ever woman in this humour won?" — *Shaks.*

Den 27sten September 1826.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht, Gouverneur dezer eilanden kennis bekomen hebbende, om daaromtrent onderzoek te doen, dat van wege de commercie by het Ministerie voor de Marine en Kolonien klagten ingekomen zyn, dat er alhier voor de brieven die met 's Ryks Pakketten herwaarts verzonden worden hooger porten worden gehéven dan in het Moederland voor de brieven dewelke van hier worden medegegeven, zoo zelfs dat voor eenen brief waarvoor in het Moederland *fl*, 20 betaald wordt, alhier $2 of vier Nederlandsche Guldens zoude zyn betaald geworden; zoo noodigt de Heer Gouverneur voormeld al de genen die dergelyke hoogere brieven porten mogten hebben betaald, om inlichting en opheldering dienaangaande aan Zyne Excellentie te komen geven, ten einde zulks in staat gesteld te worden te onderzoeken wat daartoe aanleiding kan gegeven hebben.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.